

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejsce na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

GAZETA LWOWSKA

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmont: pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następnie po 6 ct. Należytość stepłowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej (Ulica Wadłowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

J. Ex. minister skarbu mianował sekretarza skarbowego przy galicyjskiej krajowej dyrekcji skarbowej Ferdynanda Prus Więckowskiego radcą skarbowym i naczelnikiem administracji podatków we Lwowie.

J. Ex. minister wyznań i oświecenia zamianował na rok szkolny 1870/71 członków komisji egzaminacyjnej na nauczycieli gimnazjalnych, a mianowicie w Krakowie:

Prezesem komisji zwyczajnego profesora uniwersytetu dr. J. Czerwiakowskiego, oraz egzaminatorem z botaniki.

Egzaminatorami, zwyczajnych profesorów uniwersytetu:

Dr. A. Alta z mineralogii,
Dr. A. Brandowskiego z filologii łacińskiej i greckiej.

Dr. J. Bratranka z języka i literatury niemieckiej,
Dr. J. Kremera z filozofii,

Dr. S. Kuczyńskiego z fizyki,
Dr. K. Mecherzyńskiego z języka i literatury polskiej,

Dr. M. Nowickiego z zoologii,
Dr. A. Wachholza z historii i jeografii,

A. Walewskiego z historii i jeografii,
Nadzwyczajnego profesora uniwersytetu dr. F. Mertensa egzaminatorem z matematyki.

We Lwowie:
Prezesem komisji zwyczajnego profesora uniwersytetu dr. F. Rulfa, oraz egzaminatorem z pytań dydaktyczno-pedagogicznych.

Egzaminatorami zwyczajnych profesorów uniwersytetu:

Dr. Baruch-Rappaporta z filozofii,
Dr. A. Handla z fizyki,

Dr. W. Kergla z filologii klasycznej,
Dr. F. Kreutza z mineralogii,

Dr. A. Małeckiego z języka i literatury polskiej,
Dr. E. Rösslera z historii austriackiej,

Dr. H. Schmidta z historii naturalnej,
Dr. A. Weissa z botaniki,

Dr. J. Wróbla z filologii klasycznej,
Dr. H. Zeissberga z ogólnej i austriackiej historii.

Dr. A. Urbańskiego bibliotekarza uniwersyteckiego z fizyki.

J. Ex. minister wyznań i oświecenia udzielił opróżnioną posadę nauczyciela przy gimnazjum rządowym w Opawie profesorowi t. z. drugiego gimnazjum we Lwowie Janowi Tunstowi.

Jego Excel. minister oświaty nadał opróżnioną przy c. k. realnem gimnazjum w Ober-Hollabrun po-

sadę nauczyciela Rudolfowi Palmarin, profesorowi c. k. gimnazjum w Nowym Sączu.

Część nieurzędowa.

Lwów, dnia 13. lutego.

Dwudzieste posiedzenie izby deputowanych odbędzie się 20. bm. o godzinie 11 rano. Na porządek dzienny wniesione zostaną następujące sprawy:

1. Uwiadomienia stosownie do §. 25 regulaminu.

2. Złożenie przysięgi przez nowych deputowanych.

3. Pierwsze czytanie przedłożonego przez rząd projektu do ustawy, która upoważnia ministerstwo królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa do zawarcia układu z węgierskim ministerstwem względem dodatku na sprawy wspólne z powodu przeniesienia jednej części Pogranicza wojskowego z administracji wojskowej do cywilnej.

4. Pierwsze czytanie przedłożenia rządowego względem układu z ces. rządem rosyjskim w sprawie uregulowania Wisły i Sanu.

5. Pierwsze czytanie przedłożenia rządowego względem projektu do ustawy o księgach gruntowych;

6. Pierwsze czytanie przedłożenia rządowego względem projektu do ustawy o postępowaniu na wypadek zelżenia, uzupełnienia, wznowienia lub zmiany ksiąg gruntowych i górniczych w celu sprostowania;

7. Pierwsze czytanie przedłożenia rządowego względem projektu do ustawy pozwalającej w r. 1871 na pobór kontyngensu rekrutów, potrzebnego do utrzymania stałego wojska (marynarki wojennej) i rezerwy uzupełniającej.

Dzienniki wiedeńskie zajmują się w tej chwili wyłącznie nowem ministerstwem. Ton, w jakim organa dziennikarstwa wiedeńskiego w tej sprawie przemawiają często niestety staje się nieprzyzwoitym i niezgodnym z poważnym stanowiskiem organów opinii publicznej. Prawo mianowania ministrów jest samostannym w konstytucji poręczonym prawem monarchy, a ten fakt powinien już być nakłonić dziennikarstwo do oględniejszego traktowania całej tej sprawy. Można było najostrej krytykować program nowego ministra i zganić kierunek polityczny jego członków, ale nigdy nie należało swawolę tak daleko posunąć, by nawet nazwiska nowych ministrów stawały się przedmiotem szyderstw, które ujszcby mogły w ta-

kich pismach, jak „Hans-Jörgel“ albo „Figaro“, ale ubliżają każdemu poważniejszemu dziennikowi. Jakiemże prawem mogą po tem wszystkim te same dzienniki zarzucać innym opozycyjnym organom brak taktu w argumentacji lub nieprzyzwoitość w tonie?

Amnestya wywołała wszędzie nadzwyczaj dobre wrażenie. Mianowicie w klasie robotników ogromną wywołała radość ten akt łaski monarszej. Amnestya bowiem uwolniła z więzienia wielu robotników i ich przewodzców. „Tagespresse“ słusznie podnosi, że amnestya większą jest o wiele od kilku poprzednich i nowemu ministerstwu w skutek tego nie mało zjednała zwolenników.

Mianowanie nowego ministerstwa wywołało w wiedeńskim dziennikarstwie dużo najrozmaitszych pogłosek. I tak donoszą te dzienniki, że kanclerz państwa prosił o dymisyę, że w kołach dworskich robia przygotowania do podróży Najjaśniejszego Pana do stolicy czeskiej itp. Wszystkie te pogłoski są oczywiście nieuzasadnionym domysłem. W dymisyę hr. Beusta uwierzyła tylko giełda chwilowo; o podróży Najjaśniejszego Pana do Pragi nie myślą nawet w kołach dworskich, a o przeznaczeniu teki ministra rolnictwa dla jednego z deklarantów czeskich doniosła tylko „N. fr. Presse“ nie podając najmniejszej rękojmi, że ta pogłoska opiera się przynajmniej na słabem prawdopodobieństwie.

W tym samym przedmiocie pisze „Wiener Abendpost“: „Wiedeńskie dziennikarstwo zajmowało się w ostatnich dniach przeważnie świeżo mianowanem ministerstwem. Jeżeli we wszystkich tych artykułach wymienionych przeciw rządowi dokładnie się rozpatrzmy, spotkamy się w nich z namiętnymi zaczepkami i ogromną goryczą a rzadko z odpowiednią i przedmiotową krytyką. W jednych organach stają się nazwiska nowych ministrów, będące nadto jeszcze przedmiotem pospolitego szyderstwa, w innych znowu dowolnie zmyślona historia utworzenia nowego gabinetu punktem oparcia dla najmniejszych kombinacji. Wszędzie spotkać się można z sensacyjnymi przypuszczeniami, zabawnymi historyjkami, z przekręcaniem faktów aż do skandalicznych rozmiarów — słowem ze wszystkim tylko nie ze sądem pełnym spokoju politycznego o celach nowego gabinetu, chociaż takowe natychmiast w wybitny sposób jawnie określone zostały. Można prowadzić spór o cele polityczne, ale

Sprawozdanie

komitetu galicyjskiego Towarzystwa gosp. za rok 1870.

Na czele niniejszego sprawozdania zapisujemy, jako nowinę radośną i fakt niepomierniej wagi, iż kwestya ustalenia bytu szkoły dublańskiej, która tyle trosk Towarzystwu sprowadziła — dzięki przychylnym względom wysokiego sejmiku uchyloną została z porządku dziennego przez podwyższenie subwencji krajowej dla tejże szkoły do wysokości 10.000 złr. w. a. rocznie.

Z tego to powodu — licząc przytem na nie ustającą subwencję rządową — i na regularne wnoszenie wkładek za pośrednictwem szan. oddziałów, mniema komitet, iż przystąpić może obecnie do ulżenia ciężaru oddziałom w składaniu obowiązkowej części na zarząd centralny — i w tej sprawie będzie miał zaszczyt przedłożyć wnioski osobny.

Jako fakt drugi, niemniej radośny i pocieszający, podnosimy tę okoliczność, iż Towarzystwo nasze w obecnym składzie stanowi znowuż jedną, nierozzerwaną całość. Gdyśmy się w czerwcu z. r. na tem miejscu zbrali, nie dostawało nam dwóch ogniw w łańcuchu naszym. Zachodzić mogła obawa, że Towarzystwo zaledwie poczęte na nowych podstawach, znajdzie się nagle w rozkładzie. Lecz dzięki ożywionemu technieniu poczucia obywatelskiego, jakie ze zgromadzenia tego powiało, znikły obawy. Oddział jarosławski zawiązany na

nawo 26. października — a oddział sanocki, rekonstytuowany d. 30. września, idą o lepsze z resztą oddziałów, kto więcej usług i korzyści przysporzy krajowi.

Z otuchą więc możemy patrzeć w przyszłość, bacząc zwłaszcza, jak dzielnie rozwija się życie w niektórych oddziałach, za których przykładem — tuszymy — w ślad pójdą niebawem i inne.

Po tych wstępnych uwagach, przechodzimy do właściwego sprawozdania — a najprzód do spraw subwencyjnych

Suma udzielonych subwencji w r. 1870 z funduszu państwa, wynosi kwotę 46.100 złr. w. a

W sumie tej mieszczą się:

a) 11.500 złr. przyrzeczone jeszcze w r. 1869 (ob. spraw. z z. r.).

b) 34.600 złr. przyznane w r. 1870 na przedstawienie komitetu.

Razem jak wyżej 46.100 złr. w. a.

Szczegółowo udzielone zostały subwencje na następujące cele:

I. Na cele uprawy i wyprawy lnu:

a) na razie 3.000 złr.

b) na datkowo 1.000 „

Razem 4.000 złr.

II. Na cele chowu bydła rogatego, o to na

premiowanie bydła i kupno buhajów 7.200 „

III. Na ułożenie i wydanie księgi rodowo-

dowej bydła 500 złr.

IV. Na podniesienie gospodarstwa mlecznego 300 „

V. Na owczarstwo 1.000 „

VI. Na dział ogrodniczy i sadowniczy . 2.300 „

VII. Na statystykę zbiorów 4.000 „

VIII. Na cele naukowe rolnicze 16.000 „

IX. Na cele naukowe leśnicze 3.500 „

X. Na melioracye w Dublanach 1.000 „

XI. Na premiowanie wzorowych gnojarni . 1.500 „

XII. Na stypendya dla 2 techników za granicę, w celu wydoskonalenia się na dre-

nerów i irygatorów 2.000 „

XIII. Na maszyny i narzędzia rolnicze . . 500 „

XIV. Na nasiona 400 „

XV. Na pszczelnictwo 400 „

XVI. Na wystawę przemysłową 1.500 „

i 40 medalów srebrnych

Suma jak wyżej 46.100 złr.

Przewidując możliwe zarzuty, jakie spotkać mogą komitet za kierunek niektórych subwencji, dla kraju naszego może mniej właściwy, powołujemy się na zeszłoroczne sprawozdanie nasze, gdzieśmy wykazali, jakich zasad trzyma się komitet w przedstawieniu swym. Gdy jednak zasady te nie zyskały uwzględnienia, a dający ma prawo decydować o swym darze ostatecznie — musiał komitet zastosować się do danych mu wskazówek z góry. Komitet jednak nie zapoznaje na-

wyzyskiwanie zewnętrznych drobnostek dla popisywania się z pogardą i szyderstwem nie przystoi wcale właśnie tym organom, które niedawno jeszcze żądały stanowczo wzmocnienia naruszonej powagi rządowej, a obecnie, gdy obejmuje ster rząd dążący do tego celu, najpierw ze wszystkich starają się osłabić powagę rządu przez ośmieszenie jego przedstawicieli. Jest to rzeczą zrozumiałą, że publiczna uwaga żywo zajęła się sprawą, której od dawna wyczekiwano. Ubolewać jednakże należy, że załatwienie tej sprawy stało się znowu powodem podejrzewań, które tak samo są bezzasadne, jak rozliczne pogłoski, które wyprzedziły ostatnie wypadki, a o których nieprawdowości publiczność już dawno przekonać się mogła. W obec podobnego postępowania dzienników, które stało się już metodą osobną, chcielibyśmy przestrzedz publiczność przynajmniej przed krytyką domniemanych zamiarów rządu i prosić ją, by tylko patrzyła na dążenia i czyny nowego ministerstwa. Przytem uważamy za nasz obowiązek nazwać najdowolniej zmyślonymi pogłoski rozsiewane we wszystkich dziennikach wiedeńskich, jak np. o mianowaniu hr. Belcredi namiestnikiem Czech a księcia Lothara Metternicha namiestnikiem wyższej Austrii, o powołaniu dr. Bielskyego do ministerstwa rolnictwa, mianowaniu barona Helferta ministrem bez teki albo namiestnikiem Czech, o wysłaniu hr. Taaffe do Czech, o zniesieniu namiestnictwa w Bernie i Opawie itd.

Przy zamknięciu sesji delegacji „Prager Abendblatt” uważnie zastanawia się nad czynnościami obu delegacji i rezultatem tegorocznej sesji, która wzbudza nadzieję, że mimo obecnego podziału monarchii na dwie połowy w chwili niebezpieczeństwa myśl o jednoci państwa stanie się w obu połowach myślą przewodnią. Z uznaniem podnosi ten dziennik taktowne postępowanie delegacji węgierskiej, która w drodze dobrowolnego porozumienia usunęła wraz z gotową do ustępstw koniecznych na korzyść państwa austriacką delegacją wszystkie różnice w uchwałach. Najwięcej pociesającym faktem jest zdaniem tego dziennika ten, że nigdy jeszcze myśl jednoci i całosci państwa nie była tak stanowczo podniesioną, jak na obecnej sesji. Nigdy jeszcze — pisze „Prager Abendblatt” — łączność obu połów monarchii nie została tak dobitnie podniesioną, nigdy jeszcze mowcy nie wykazywali z taką szczerością przekonani potrzebę wzmocnienia monarchii, jak podczas właśnie zamkniętej sesji. Jeżeli z początku niemieccy delegaci chcieli zmniejszyć budżet armii, co minister wojny uważał za krok niezgodny z interesami państwa, to wynikało to nie z braku patriotyzmu, lecz z zasady, że należy najpierw wzmocnić Austrię pod względem finansowym

i nie obciążać opodatkowanych obywateli, którzy i tak już znaczne znosić muszą ciężary. Dlatego też i ci delegaci pod względem poświęcenia i gotowości do ofiar dla cesarza i państwa nie ustępują swoim kolegom parlamentarnym z drugiej połowy monarchii.

Wiedeń. Najjaśniejszy Pan wyjechał 10. b. m. po południu z Wiednia do Meran.

— Jego Excelencya prezydent rady ministrów hr. Hohenwart przyjmował dnia 8go b. m. w ministerstwie spraw wewnętrznych szefów sekcji, referentów i sekretarzy ministerstwa. W przemowie prosił Jego Exc. Hohenwart swoich podwładnych, ażeby udawali się do niego zawsze z zaufaniem, co i on ze swej strony czynić przyrzeka. J. Ex. hr. Hohenwert prosił swoich podwładnych, by go wspierali w wykonaniu jego trudnego zadania, które polega na zjednaniu wszechstronnego uznania powagi prawa i rządu. W pełnieniu obowiązków zrażać się niepowinni urzędnicy zaczepkami dzienników, które dotyczą jedynie osoby ich szefa. Dalej oświadczył J. Ex. prezydent rady ministrów, że umie cenić wartość jawności. Ponieważ jednakże granice jawności nieraz przekroczone zostały, więc zastrzedz sobie musi decyzję pod względem kwestyi, kiedy jawność ta jest stosowną.

J. E. minister handlu dr. Schaeffle zwiadał sam bióra referentów ministerstw handlu i rolnictwa, gdzie mu przedstawiano cały personal ministerstw.

— „Wiener Abendpost” pisze: „Wobec podanej przez jeden dziennik wiedeński pogłoski, o wrzekomem skonfiskowaniu stenograficznych protokołów z posiedzeń delegacji, które dotąd jak wiadomo tylko prezydium delegacji zarządza, musimy zrobić tę uwagę, że protokoły te, z których ostatni jedynie dla technicznych trudności nie został wydrukowany, znajdują się w rękach delegatów i właściwych organów. Pogłoska powyższa jest zupełnie zmyśloną.”

London. „Times” donosi: Mowa tronowa królowej wyraża głębokie ubolewanie z powodu wojny, zaszłej między dwoma narodami związanymi z Anglią przymierzem i przyjaźnią, i spodziewa się, że kroki nieprzyjacielskie ustają teraz. Rząd zawsze starał się troskliwie użyć wpływu swego na korzyść pokoju. Mowa tronowa wyraża zadowolenie z układów, rozpoczętych za pośrednictwem Anglii. „Times” ma nadzieję, że mowa tronowa zapewni obie izby parlamentu, iż rząd usiłować będzie wpłynąć na to, aby z rozejmu wyszedł stały pokój. Co się tyczy kwestyi wschodniej, mowa tronowa nadmienią, że prace konferencji zapowiadają zadawalniający rezultat. Ostatnie układy z gabinetem washingtonskim, pozwalają upatrywać skłonność do praktycznego rozwiązania sporów z Stanami Zjednoczonymi. Mowa tronowa wyraża nadzieję, że rozwiązanie sporów czysto amerykańskich przyczyni się również do rozwiązania innych kwestyi.

Florencya. Na posiedzeniu izby włoskiej z 7. bm. deputowany Machi podniósł w interpelacji spór z

Tunisem. Minister spraw wewnętrznych Visconti-Venosta oświadczył, że pochwalił postępowanie włoskiego konzula i zażądał od beja Tunisu rękojmi, że podobne nadużycia więcej się nigdy nie ponowią. Układy w tej sprawie toczą się, ale rząd nie odstąpi od swoich słusznych żądań.

Teatr wojny.

Zawieszenie broni, które 28. stycznia zawartem zostało, rozszerza się na całe pole walki z wyjątkiem departamentów Cote d'Or, Doubs Jura i twierdz Belfort i Bitsch. W czasie zawieszenia broni miały się operacje strategiczne wojsk niemieckich i francuskich już ku końcowi, a ponieważ armia francuska była w tem położeniu, że musiała albo kapitulować albo przekroczyć granicę francuską, nie chciały Prusy w żaden sposób zezwolić, aby konwencja ta i do wschodniego teatru wojny się odnosiła. Francuska armia wschodnia przekroczyła jak wiadomo granicę szwajcarską i nie stoi obecnie na przeszkodzie, pociągnięciu linii demarkacyjnej i w tej części Francji, chyba że naczelné dowództwo pruskie oczekuje chwili, w której także Garibaldi ze swoimi ochotnikami będzie musiał te departamenty opuścić. Departament Cote d'Or dlatego został z tej konwencji wyjęty, ponieważ podówczas Garibaldi był w nim, a jak długo on tam był, mogły wojska niemieckie w każdej chwili przeciw niemu się poruszać. Od przekroczenia granicy szwajcarskiej przez armię Bourbakiego, zmieniło się położenie znacznie na niekorzyść Garibaldeggo. W takim stanie rzeczy musiał on opuścić Dijon i cofnąć się na południe. Jeżeli nie chciał być przez generałów Manteuffla i Hann von Weyhern otoczonym i zniszczonym. Wiadomości francuskie donoszą, iż udał on się do Nevers, a to w tym celu, aby przekroczyć Loire i stanąć w takiej pozycji, która w konwencji zawieszenia broni jest zawartą.

Armia Garibaldeggo wynosi według doniesień francuskich 40.000 i składa się z czterech brygad: Bosaka, (który zginął w bitwie pod Dijon), Delvecha, Menottego i Ricciottego Garibaldeggo. Do armii tej należy jeszcze nadto oddział artylerji pod dowództwem Olliviera i kilka szwadronów kawalerji.

Z Karlsruhe donoszą pod d. 4. b. m., że 30. stycznia główna kwatera bańskiejskiej dywizji pod generałem Glummer znajdowała się w St. Vit, a główna kwatera generała Werdera w pierwszych dniach lutego w Rougemont koło Besançon. Wojska niemieckie cernują tę twierdzę, dokąd schroniła się część armii generała Bourbaki.

Armia generała Chanzy znajduje się w skutek bitew w styczniu i wielkiego zimna w okropnym stanie; doniesienia angielskie podają o niej prawdziwe jere-miady. Ale cierpienia i nędza tej armii niczem jest w obec stanu armji wschodniej przed i po przekroczeniu granicy szwajcarskiej. Wielkie podobieństwo miało ta armia z wojskami Napoleona I. w odwrocie z pod Moskwy. Zapewniają z różnych stron, że wojskom

tury stosunków miejscowych — i stara się w drodze wyrozumowanych przedstawień uzyskać pewne modyfikacje, jak to pod działem sadowniczym będzie mowa; uzyskał nadto przyznanie w zasadzie tak zwanego „virement”, mocą którego — od wypadku do wypadku — kwoty nie dające się użyć w pewnym kierunku, na inne, potrzebniejsze cele użyte być mogą.

Przechodzimy do sprawozdania szczegółowego

I. Subwencya lniana.

Fundusze: a) Pozostałość z roku 1869	747 złr. 4 c.
b) Subwencya z r. 1870 na razie	3000 „ —
„ „ „ dodatkowo	1000 „ —
Razem	4747 złr. 4 c.

Zdając sprawę z czynności dokonanych w tym dziele subwencyjnym, zastosowujemy się do porządku w poprzednim sprawozdaniu przyjętego; poczynamy zatem od rozpraw konkursowych.

Z nadesłanych 7 rozprawek — tak według orzeczenia komisji, jakoteż uproszonego jeszcze *ad hoc* sprawozdawcy osobnego — żadna warunkom konkursu w zupełności nie odpowiedziała; i wskutek tego rozpisano konkurs nowy z terminem do ostatniego lipca 1871, a rozprawki autorom zwrócono. — Podnieść zwłaszcza musi komitet, i podać pod chłostę opinii publicznej, iż jedna z nadesłanych rozprawek była plagiatem literackim, i dosłownem przepisaniem całych ustępów z dzieła Oczapowskiego.

Dla praktycznej nauki uprawy i wyprawy lnu, zatrzymał komitet instruktora, p. Watteyne, na warunkach dawnych, przydając mu do pomocy dwóch praktykantów-stypendystów — wybranych w drodze konkursu.

Kandydatów na te posady zgłosiło się ośm. Z tych wybrał komitet pp. Wędziłowicza i Kazijewicza. Gdy jednak ten ostatni na czas oznaczony nie przybył, nadał komitet stypendyum drugie od 15go kwietnia 1870 p. Sakowiczowi. Stypendya nadane są na rok — i kończą się już niebawem.

Stypendysta obowiązani są przyznać się nietylko wykonania i zarządzania robót wszelkich pod kierunkiem instruktora, ale nadto towarzyszyć mu w podróży, i służyć za tłumaczy; ma bowiem instruktor obowiązek jechać wszędzie na każde zawezwanie, i udawać się już razy kilka: do Gródka, do Chorońnicy, do Małkowic, do Dublin, Żurawna i innych miejscowości. Koszta podróży ponosił dotąd komitet; ostatniemi czasy wszakże powzięto postanowienie, iż dla nieprzeciążania budżetu subwencyjnego, mają koszta ponosić, lub furę nadesłać dotyczące strony. Istnieje też ten porządek, iż jeden praktykant tylko towarzyszy instruktorowi, a drugi pozostaje w Brodkach dla kierowania i dozorowania robót na miejscu.

Skuteczność pobytu p. Watteyne i wyższość jego metody, stwierdzają dostateczne ceny, płacone za len przezeń wyprawiony; gdy bowiem za len zwykły płać 20—29 złr. za cetnar, len p. Watteyne stoi w cenie 48 złr. a nawet i wyżej. Nadto towar ten jest pokupny i poszukiwany.

Z uwagi jednak, iż sposób dotychczasowy użycia p. Watteyne, nie dawał komitetowi rękojmi szybkiego rozkrzewienia metody jego belgijskiej po kraju, zamianowano komisję ściślejszą do rozpatrzenia się, w jakoby sposób metoda ta najskuteczniej rozpowszechnić się

dała — i na przedstawienie tej komisji uchwalił komitet: założyć w Polanie, majątności pana Hudetza, praktyczną szkołę uprawy i wyprawy lnu, pod kierunkiem pana Watteyne, a pod nadzorem miejscowym pana Hudetza — i to jest czynnością najważniejszą komitetu w tym dziele subwencyjnym.

Kurs w tej szkole postanowiono całoroczny od 1go września. Następnie wszakże dozwolono wstępować i na czas krótszy. Utrzymanie miesięczne ustanowiono na 16 złr. 66 cnt; a od uczniów postanowiono nie żądać kwalifikacy żadnej.

Po zawarciu ugody z p. Hudetzem, przesłano stosowne ogłoszenie do dzienników, i proszono namiestnictwo o rozpowszechnienie tej wiadomości między gminami. Zawezwano też oddziały, uprawę lnu się trudniące, aby przynajmniej po jednym uczniu do szkoły wysłały. Mimo to jednak zgłosiło się w terminie wyznaczonym tylko bratnie Towarzystwo krakowskie z trzema kandydatami — i ci znajdują się w szkole obecnie. Jest wszakże nadzieja powiększenia liczby uczniów, skoro rozpisane zostaną stypendya na trzy miejsca, z subwencji udzielonej dodatkowo na ten cel głównie przez ministerstwo rolnictwa.

Z końcem lipca wrócił też do kraju z podróży swej naukowej p. Noskowski, a komitet uchwalił przyjmując go na drugiego instruktora, i od 1go sierpnia, za rocznem wynagrodzeniem 1000 złr., wliczając już w to koszta podróży. Na razie umieszczono go w Dublinach, i poruczono mu przeprowadzenie roszenia lnu tamże, celem obznajomienia uczniów z tą czynnością.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Bourbakiego zbywało na odzieży, obuwiu, pożywieniu a w dniach ostatnich nawet na amunicji.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu styczniu:

Table with columns for market places (Majdan, Kolbuszów, Sokółów, Jasło, Tarnów) and various commodities like wheat, rye, and meat.

O k ó l n i k

do szanownych Rad wszystkich Oddziałów c. k. Towarzystwa gospodarskiego galicyjsk.

I. Udzieloną w rokuesz. subwencję rządową w kwocie 400 zł na cele pszczelnicze, uchwalił Komitet towarz. gosp. gal. zgodnie z życzeniem wys. ministerstwa roln. użyć na zakupno poprawnych ulów Dzierżona, młynków do wypróżniania plastrów miodnych, jakoteż innych przyrządów i narzędzi pszczelniczych, i premio-

wać niemi o ile udzielone fundusze starczą, nauczycieli szkół ludowych, którzy chowem pszczoł się zajmują, a zamiłowaniem w tej gałęzi gospodarstwa się wyszczególniają.

W tym celu wzywa Komitet pośrednictwa szan. Oddziałów, i uprasza uprzejmie, ażeby szan. Oddziały rozpatrzywszy się między nauczycielami tamtejszymi, zechciały przedstawić najgodniejszych do premiovania, takich mianowicie, którzy zajmując się pszczelnictwem sami, starają się zamiłowaniem do tegoż rozkrzewiać dalej, szczególnie między młodzieżą, bądź przykładem bądź nauką; przyczem zechcą dołączyć szan. Oddziały specyfikację przedmiotów, które zdaniem szan. Oddziałów dla każdego z nauczycieli byłyby najporządniejsze.

Termin do nadesłania powyższych propozycji i wniosków naznacza się do końca lutego b. r.

Przy tej sposobności odnosi się jeszcze Komitet w następującej sprawie.

Mając do oceny nowy projekt do ustawy o pszczelnictwie, uczynić tego Komitet nie może bez do-

kładnego zbadania odnośnych stosunków i potrzeb miejscowych uprasza zatem uprzejmie o nadesłanie następujących dat i wyjaśnień.

1. w jaki sposób chów pszczoł w tamtejszym powiecie lub powiatach się odbywa, mianowicie czy praktykowany jest tenże chów pszczoł przenośny, i czy i jakie wynagrodzenie uiszczane bywa w takim razie właścicielom gruntów lub gminom;

2. jaka jest wartość przeciętna jednego pnia, i dochód z niego w miodzie i wosku?

3. czyli z powodu urządzenia pasiek, lub wystawienia pojedynczych pni niedostrzeżono przeszkód bądź ze względów policyjnych, bądź prywatnych, i czyli do wystawienia pni pojedynczo lub w pasiekach osobnego zezwolenia i zkąd żądano.

4. czyli i jakie dostrzeżono przy hodowli pszczoł niedogodności, bądź na szkodę trzecich osób, bądź na szkodę pszczelarzy a w ogóle takie, które podniesieniu się chowu pszczoł przeszkadzają, — w końcu

5. czyli i jakie pożądane byłyby środki zaradcze, czy to w drodze ustawodawczej czy w administracyjnej celem podniesienia chowu pszczoł i uchylenia przeszkód chów ten obecnie utrudniających.

Daty te i wyjaśnienia — raczą Szanowne Oddziały zebrać przy pomocy tamtejszych znakomitszych pszczelarzy, i nadesłać takowe w terminie wyżej wyrażonym — lub najpóźniej do 15. marca b. r.

Z komitetu c. k. Towarzystwa gospodarskiego galic. Lwów, dnia 20. stycznia 1871.

Prezes: Smarzewski. Sekretarz: J. Grelinger-Grelński.

Kronika.

(Wiadomości dycecezyalne). Dnia 30. stycznia br. rozstał się z tym światem ks. Antoni Schmutz dziekan rymanowski i obrz. iac. w Rogach powiecie krośnieńskim dycecezyi przemyskiej.

Opróżnione probstwo w Rogach liczy 1638 dusz, posiada 56 morgów ról i łąk w dobrej glebie, czysty zaś dochód roczny obliczony jest na 372 zł

Z przyjemnością zauważaliśmy, że inne pisma krajowe podają do wiadomości także swoich czytelników "wiadomości dycecezyalne", które my otrzymujemy z pierwszej ręki. Jeden tylko wszakże "Czas" zachowuje przy tej sposobności prawidła przyzwoitości dziennikarskiej, podając zawsze źródło z którego czerpie tj. "Gazetę lwowską". Inne dzienniki, mianowicie: "Gazeta narodowa", "Unja" i "Kraj" nie przestrzegają tych względów ale postępują z przedrukami — jak gdyby był ich pierwotną własnością. Upraszamy zatem te pisma o uwzględnienie niniejszej uwagi

(Dla miłośników muzyki.) Wkrótce wyjdzie z druku nowy utwór muzyczny utalentowanego kompozytora p. Ludwika Marka pod tytułem "Legenda o Bolesławie Śmiałym i św. Stanisławie (1079 r.)" dzieło 14. Znakomita ta kompozycja osnuta jest na tekście wyjętym z pieśni historycznych J. U. Niemcewicza. Dowiadujemy się że Najjaśniejszy Pan najwyższem postanowieniem z dnia 22. stycznia r. b. raczył najłaskawiej przyjąć ten utwór przedłożony Jego cesarskiej i królewskiej Mości przez kompozytora.

Ostatnia poczta.

"Oest. Corr." zaprzecza pogłosce, jakoby J. Ex. minister oświaty Jirecek miał udać się do Pragi.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 11. lutego 1871.

Hotel George: Hr. Zamoycki Stefan z Wysocka. — Chajęcki Tadeusz, z Żurawna. — Chyliński Edward, z Rosyi. — Kotkowski Apolinary, z Hawłowic. — Skrzyński Zygmunt, z Strzyżowa.

Hotel angielski: Czaykowski Waleryan, ze Świrza. — Hendorff Edwin, z Byszowa. — Kizyżanowski Bronisław, c. k. nadporucznik, z Tarnopola.

Hotel Langa: Ceglecki Mateusz, z Poprotoczysk. Hotel Kuhna: Ródkiewicz Józef, z Przemysła. Hoel podolski: Selliger Karol, c. k. major, ze Strzelisk

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 11. lutego 1871.

Pp. Pfau Henryk, starosta, do Krosna. — Alterico Sake, adwokat, do Roman. — Bartmański Felks, do Tadan. — Cieński do Okna. — Cywiński do Telatycz. — Gostyński Adam, do Podsumlanic. — Jędrzejewicz Franciszek, do Żurawicy. — Jędrzejowicz Maksymilian do Zniatyna. — Karnicki Michał, do Rogózna. — Krzczonowicz, do Komorowa. — Kunaszowski Damazy, do Perekosy. — Lang Bronisław, do Wolicy. — Łukasiewicz Grzegorz, do Choćmierza. — Matkowski Stanisław, do Potarzycza. — Sawicki Józef, do Kongresówki. — Szymanowski Aleksander, do Spasowa. — Truskolawski Leonard, do Płonny. — Zwolski Julian, do Bryńca. — Hr. Romer Stanisław, do Biezdziatki.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 9. i 10. stycznia 1871.

Table with columns: Pora, Barometr w milimetrach, Stopień ciepła według Celsusa, Stan powietrza według wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika.

Table listing train arrivals and departures with times and destinations like Krakow, Czerniowiec, Brod, and Zloczow.

Pociągi kolejowe na stacji lwowskiej Podzamcze.

Table listing train arrivals and departures from Podzamcze station.

Odpowiedzialny redaktor: Adolf Rudyński.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Table with columns: Efekta, Uskateczn., Kursa, Kura ostatni, Złote austriackie.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 9. lutego 1871.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.) A. Państwa. pien. towar. pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5% 67.90 68. od kwietnia do października po 5% 68.— 68.10

Table with financial data: Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%, Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%, Metaliki po 4 1/2 %.

Table with financial data: B. Krajów koronnych. Obligacje indemn. po 5% za 160 zł. Czech 94.— 95.— Bukowiny 71.75 72.25 Galicyi 73.25 73.75 Niższej Austrii 96.25 96.75 Siedmiogrodu 75.— 75.50 Węgier 79.50 80.— Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7% — —

Table with financial data: 2. Akcje. Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50% 213.25 213.75 Inst. kred. dla handlu po 160 zł. 252.80 253.— Niż-aust. tow. eskomt. po 500 zł. 910.— 915.— Galic. banku kraj. & 200 zł. wpł. 40% — — Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40% — — Banku narodowego 723.— 725.— Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k. 570.— 571.— Kol. Ces. Elzbiety po 200 zł. m. k. 222.25 222.75 Pół. kolej po 1000 zł. w. a. 2107 2110 Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. 246.— 246.50 Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.) 190.25 190.50 Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr. 377.— 378.— Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. 184.40 184.60 Spółki Borysławskiej & 200 zł. w. a. — —

Table with financial data: 3. Listy zastawne. (za 100 zł.) Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze 106.25 106.50 Gal. Tow. kred. w. a. po 4% 71.75 72.50 Gal. banku hyp. po 6% 87.75 88.25 Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5% 93.05 93.20 Węgier. Towar. ziemskie po 5 1/2 % 89.— 89.50 " " (renta) po 6% — — 4. Obligacje z prawem pierwszeństwa. Kol. półn. po 100 zł. m. k. 90.75 91.25 " " " " w. a. 87.50 88.50

Table with financial data: Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł. 103.30 103.70 Kol. gal. Karola Ludwika II. emisji 98.75 99.—

Table with financial data: 5. Losy. (za sztukę) Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a. 163.25 163.75 Clarego po 40 zł. m. k. 32.— 34.— Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k. 96.— 98.— Kogelwicha po 20 zł. m. k. 16.— 17.— Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a. 33.— 34.— Palfiego po 40 zł. m. k. 29.— 30.— Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa 15.50 16.50 Salma po 40 zł. m. k. 39.— 40.— St. Genois po 40 zł. m. k. 26.— 28.— Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a. 25.50 26.50 Poż. Tryest. po 100 zł. m. k. 117.— 122.— 50 zł. w. a. 58.— 60.— Waldsteina po 20 zł. m. k. 22.50 23.50 Windischgrätzka po 20 zł. m. k. 20.50 22.—

Table with financial data: Weksle. (Na 3 miesiące.) Amsterdam za 100 zł. hol. 104.30 104.50 Augsburg za 100 zł. w p. n. 103.40 103.60 Berlin za 100 tal. — — Frankfurt 100 zł. w p. u. 103.90 104.— Hamburg za 100 M. B. 91.40 91.50 Londyn za 100 ft. szt. 124.20 124.25 Paryż za 100 fr. — — Kurs złota. Dukat ces. men. — — " peł. wagi 5.85 5.86 Korona — — 20frankówka 9.94 9.94 1/2 Rosyjski imperyal — — Talar związkowy 121.50 121.75 Srebro — —

Table with financial data: Telegrafowany kurs wiedeński. Dnia 11. lutego. Jednolity dług państwa w banknotach 58 50 " " w srebrze 67 75 Losy z 1860 roku 95 — Akcje banku wiedeńskiego 724 — " kredytowego 250 90 Londyn 10 funtów szterlingów 124 30 Srebro 122 — Napoleondor 9 96 Duka 5 85

(361 2—3)

Edykt.

Nr. 67.021/70. Ze strony c. k. Sądu krajowego jako handlowego we Lwowie podaje się do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 300 złr. w. a. zpn. relicytacja sumy 896 złr. 56 1/2 ct. p. Maryi Prochaska własnej na realności Nr. 219 i 220 1/2 we Lwowie ubezpieczonej dozwala się a to przy jednym terminie na dniu 21. kwietnia 1871. o godzinie 10. z rana odbyć się mającym, przy którym sprzedaż powyższa także po niżej ceny wywołania na koszt i stratę kontraktu niedotrzymującego Teofila Srokowskiego przedsięwzięta zostanie.

Za cenę wywołania oznacza się sumę 896 złr. 56 1/2 ct. w. a., od której wadium w ilości 10% złożone być ma.

Stan tabularny chęć kupienia mający powziąć może w c. k. tabuli miejskiej lub z wyciągu tabularnego złożonego w registraturze.

O tem zawiadania się strony udział mające, jako też wszystkich tych wierzycieli, którzyby później porękę sprzedaż mającej się sumy wciągnęli, lub którzyby niniejszą uchwałą jako też wszystkie następujące z jakiegokolwiek bądź przyczyny doręczonymi być nie mogły, przez ustanowionego już kuratora p. adw. dra. Pfeiffera z zastępstwem p. adw. dra. Gregorowicza.

Lwów dnia 25 Stycznia 1871.

Edikt.

Nr. 67.021/70. Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte in Lemberg wird hiemit bekannt gemacht, daß zum Vereinarbringung der Breindel Erb schuldigen Summe pr 300 fl. öst. W. f. n. O. die Reliquation der Summe von 896 fl. 56 1/2 fr. öst. W., welche der Frau Maria Prochaska gehört und ob der Realität Nr. 219 und 220 1/2, in Lemberg haftet, bei einem einzigen Termine, und zwar am 21. April 1871 um 10 Uhr Vormittags, auch unter dem Aufrufspreiße auf alleinige Gefahr und Kosten des kontraktbrüchigen Theofil Srokowski auf Grund nachstehender Bedingungen vorgenommen werden wird.

Zum Aufrufspreiße wird die Summe von 896 fl. 56 1/2 fr. öst. W. bestimmt, wovon das Badium mit 10% zu erledigen ist.

Bezüglich des Tabularstandes werden die Kauf Lustigen an die k. k. Stadttafel und den in der Registratur erliegenden Tabular-Extract verwiesen.

Sieben werden sämtliche Interessenten, wie auch alle jene Gläubiger, welche erst später an die Gewähr dieser zu veräußernden Summe gelangen sollten, oder denen der über diese Eingabe zu ergehende Bescheid, so wie auch die nachfolgenden Bescheide aus was immer für einem Grunde nicht zugestellt werden sollten durch den bereits bestellten Curator Hr. Dr. Pfeiffer mit Substitution des Hrn. Dr. Gregorowicz verständigt.

Lemberg am 25. Jänner 1871.

(362 2—3)

Edikt.

Nr. 56793. Vom k. k. Landesgerichte wird bekannt gemacht, daß der, in dem in der Lemberger Zeitung Nr. 245, 246 und 252 eingeschalteten Edicte vom 27. August 1870 Z. 36022 bezogene Pfandbrief Ser. I. Nr. 517 über 10000 fl. öst. W. und nicht Conv. Münze ausgestellt ist.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 17. December 1870.

(363 2 3)

Obwieszczenie.

L. 73-Pr. Prezydium ces. kr. sądu krajowego w Krakowie podaje do powszechnej wiadomości, iż siły robocze więźniów tutejszego domu karnego jednemu lub także częściowo i kilku przedsiębiorcom na rok 1871 wynajęte być mogą.

Bliszą wiadomość zasięgnąć można w tutejszosaądowym zarządzie więźni.

Kraków, dnia 31. stycznia 1871.

(364 2—3)

Edykt.

L. 24778. C. k. sąd krajowy krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Kazimierza hr. Kuczkowskiego, że w skutek decyzji najwyższego sądu sprawiedliwości z dnia 16. listopada 1870 l. 13636 w stanowczem załatwieniu próby Izraela Gleizmana i Izaka Bryndzy z dnia 2. grudnia 1869 r. l. 21193 o otwarciu konkursu do majątku Kazimierza hr. Kuczkowskiego stosownie do przepisu § 63. ustawy konkursowej ustanawia się termin na dzień 30. marca 1871 o godzinie 4tej po południu i Kazimierzowi hr. Kuczkowskiemu do rąk kuratora poleca się, by do tego terminu albo wierzycieli napierających zabezpieczył, albo wykaz swojego majątku i długów przedłożył i możność zaspokojenia wszystkich wierzycieli dowiódł, w razie przeciwnym na żądanie wierzycieli popierających konkurs otwarty zostanie.

Gdy miejsce pobytu Kazimierza hr. Kuczkowskiego jest niewiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania p. Kazimierza hr. Kuczkowskiego na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego p. adwokata Dra. Markiewicza z zastępstwem p. Dra. Wilkosza kuratorem nieobecnego ustanowił.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem, aby w wyznaczonym czasie albo sam stanął, lub potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego kuratorowi udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem ces. król. sądowi krajowemu donosił, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 30. grudnia 1870.

(365 2—3)

Edykt.

L. 266. C. k. sąd powiat miejsk. del. w sprawach karnych w Samborze podaje do publicznej wiadomości,

iż dnia 24. maja 1866 znalazł Szczepan Dyki na drodze koło szkoły gimnazjalnej w Samborze w woreczku kwotę 19 zł. w. a., z której 5 zł. 23 ct. w. a. przechowana jest w tutejszosaądowym depozycie.

Poszkodowany ma się w terminie przepisany, to jest w przeciągu roku po trzeciorazowym uwidocznieniu tego edyktu w Gazecie lwowskiej celem udowodnienia swych praw i odebrania gotowizny tem pewnie zgłosić, ile że takowa do c. k. kasy oddana będzie.

Z c. k. miejsko-deleg. sądu powiatowego.
Sambor dnia 7. lutego 1871.

(366 2—3)

Edykt.

Nr. 4654/cyw. C. k. Sąd powiatowy w Podgórzu podaje do powszechnej wiadomości, że w celu ściągnięcia należącej się Józefowi Bannetowi od Franciszka i Magdaleny Grzybczyków pretensyi w sumie 280 złr. w. a. wraz z wszelkimi przynależnościami odbędzie się w gmachu sądowym w Podgórzu w dniu 27. lutego i 18. marca 1871. r. każdą razą o godzinie 9. rano, przymusowa publiczna sprzedaż połowy realności pod l. 60 w Piaskach wielkich obok Podgórze położonej, pod warunkami:

1. Połowa realności pod l. konskr. 60 w Piaskach wielkich położona, składająca się z połowy domu mieszkalnego, połowy ogródka i połowy gruntu obok domu leżącego, a wedle nowego pomiaru około 1. morga rozciągłości mającego, przez Franciszka i Magdaleny Grzybczyków posiadana, sprzedana będzie ryczałtowo.

2. Cenę wywołania stanowić będzie połowa wartości szacunkowej całej realności, to jest kwota 201 złr. 95 kr. w. a.

3. Przed rozpoczęciem licytacji chęć kupia mający złożą do rąk komisji licytacyjnej jako wadium 10% ceny szacunkowej, bądź to w gotówce, bądź też w obligacjach publicznych wedle kursu, w jakim takowe w ostatnim sprawozdaniu gazety „Czas“ — na giełdzie wiedeńskiej notowanemu będą.

Reszta warunków może być przejrzaną w registraturze tut. Sądu w dotyczących aktach.

Podgórze dnia 29. grudnia 1870

(371 2—3)

Edykt.

Nr. 7463. W skutek odezwy c. k. Sądu powiatowego w Lubaczuwie z dnia 16. czerwca 1870. l. 1807 ogłasza c. k. Sąd powiatowy w Żółkwi, że na zaspokojenie wywalczonej przez Mendla Fränkla przeciw Ferdynandowi Sokołowskiemu pretensyi w kwocie 350 złr. z procentami 6% od 3. Września 1865. i kosztami 32 złr. 25 ct., 3 złr., 4 złr. 60 ct., 3 złr. 59 ct. i 7 złr. 20 ct. rozpisana została przymusowa licytacja realności położonej w Żółkwi pod l. 8% zaprenotowanej na imię dłużnika, pod następującymi warunkami:

a) Licytacja odbędzie się w gmachu sądowym w dwóch terminach dnia 23. lutego 1871. — 9. marca 1871. o godzinie 9. rano, na których to terminach rzeczona realność tylko za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedana zostanie, jeśliby zaś tę cenę uzyskać nie można, wzywa się interesowanych na dzień 30. marca 1871. o 3. godzinie po południu celem ułożenia łagodniejszych warunków. b) Ceną wywoławczą jest cena szacunkowa 1353 złr. 42 ct. w. a. c) Każdy chęć kupienia mający składa wadium 10procentowe w kwocie 135 złr. 35 ct. d) Nabywca złoży do 14 dni po przyjęciu aktu licytacji do Sądu cenę kupna, po czem już po uzyskanej przemianie prenotacje prawa własności dłużnika na intabulację, dekret własności wydanym zostanie i wprowadzenie w fizyczne posiadanie nastąpi.

Reszta warunków licytacji, ekstrakt tabularny i akt oszacowania można przeglądnąć w tutejszej registraturze.

O tem zawiadania się obie strony i c. k. Fiskusa imieniem w. skarbu, zaś wierzycieli, którzy po 26. kwietnia 1870. do tabuli weszli przez kuratora adwokata dra. Maurycego Karezę.

Żółkiew, dnia 15. grudnia 1870

Ogłoszenie konkursu.

L. 289-Pr. Na opróżnioną posadę przewodniczącego c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbowej z tytułem i charakterem radcy skarbowego z roczną płacą 2000 zł. lub 1800 w VII klasie dyet a ewentualnie na więcej takich posad, dalej ewentualnie na więcej posad sekretarzy skarbowych z roczną płacą po 1600 lub 1400 zł. w VIII. klasie dyet, nakoniec ewentualnie na więcej posad powiatowych komisarzy skarbowych I. klasy z roczną płacą albo po 1400 zł. albo 1200 zł. w VIII klasie dyet lub ewentualnie powiatowych komisarzy skarbowych II. klasy z roczną płacą po 1000 zł. w IX. klasie dyet rozpisuje się niniejszym konkursem.

Ubiegający się o te posady mają podania swoje w przeciągu czterech tygodni wnieść do Prezydium c. k. krajowej dyrekcyi skarbowej we Lwowie i w takowych udowodnić, że złożyli egzamin przepisany dla wyższej służby konceptowej przy kierujących władzach skarbowych, tudzież że językami krajowymi w piśmie i mowie dokładnie władają.

Lwów, dnia 5. lutego 1871.

(355 3—3)

Obwieszczenie.

Nr. 1204/p. Prezydium c. k. wyższego Sądu krajowego podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż w celu zabezpieczenia sukna i innych materiałów na odzież dla sług c. k. Sądów należących do obrębu lwowskiego c. k. wyższego Sądu krajowego na rok 1871/2 dnia 23. lutego 1871 o 10tej godzinie przed południem nastąpi rozprawa licytacyjna ustna, jako też za pisemnymi ofertami.

Zaprasza się więc P. T. przedsiębiorców chcących

brać udział, aby do tej licytacji albo osobiście się zgłosili, lub przed rozpoczęciem teje warunkom licytacyjnym odpowiednie oferty wnieśli.

Mianowicie, rozchodzi się o dostarczenie materiałów w następującej jakości i ilości, jako to:

- 1886 7/8 łok. wied. ciemno sieraczkowego sukna 7/8 łok. wied. szerokiego;
- 429 1/4 łok. wied. jasno sieraczkowego (armeegrau) sukna 7/8 łok. wied. szerokiego;
- 2585 1/8 łok. wied. popielatego nankinu 1 łok. wied. szerokiego;
- 153 3/4 łok. wied. drelichu na podszewkę (Futterzwilch) 2 3/4 łok. wied. szerokiego;
- 702 1/2 łok. wied. szarego drelichu, 1 3/4 łok. wied. szerokiego;
- 12 5/8 łok. wied. płótna gumowanego (Steifleinwand) 1 łok. wied. szerokiego;
- 393 9/12 tuzinów dużych wypukłych, żółto metalowych guzików z orłem ces.;
- 113 3/12 tuzinów małych wypukłych, żółto metalowych guzików z orłem ces.;
- 218 tuzinów dużych gładkich metalowych guzików;
- 308 3/12 tuzinów małych gładkich metalowych guzików;
- 332 1/12 tuzinów dużych kościanych guzików do spodeń;
- 109 3/8 tuzinów małych kościanych guzików do spodeń;
- 204 tuzinów białych kościanych guzików do kitłów.

Ryczałtowa cena fiskalna tych materiałów wynosi 6240 złr. 89 ct. w. a., a odnośne wadium 625 złr. w. a.

Dokładniejszą wiadomość o pojedynczych cenach fiskalnych, warunkach licytacyjnych i o dotyczących wzorach można zasięgnąć przed terminem licytacji w godzinach urzędowych w kancelacji prezydialnej c. k. wyższego Sądu krajowego.

Lwów dnia 5. lutego 1871.

(367 3—3)

Obwieszczenie licytacji.

L. 394. W celu dostarczenia na rok 1871 potrzebnego płótna do pakowania 7/8 łokcia szerokiego w ilości 5500 wied. łokci odbędzie się w ekonomacie c. k. krajowej dyrekcyi skarbu we Lwowie na dniu 17. lutego 1871 licytacja zapomocą ofert pisemnych.

Oferty te pisemne, należyce opieczetowane i we wadium 50 zł. w. a. zaopatrzone mają być na wyz oznaczonym dniu najdalej do godziny 2giej po południu ekonomatowi oddane, gdzie też warunki tej licytacji każdorazowo przejrzyć można.

Lwów, dnia 6. lutego 1871.

Licitations-Rundmachung.

Nr. 394. Wegen Lieferung der für das Jahr 1871 erforderlichen 5500 W. Ellen 7/8 Ellen breiten Packleinwand wird am 17. Februar 1871 bei dem k. k. Finanz-Landes-Direction's-Deconomie eine Licitations-Verhandlung mittelst schriftlicher Offerten abgehalten werden.

Lieferungsunternehmer können daselbst die Bedingungen einsehen, und die mit einem Badium von 50 fl. öst. W. belegten Offerten am Licitationsstage bis zwei Uhr Nachmittags überreichen.

Lemberg den 6. Februar 1871.

(351 3—3)

Edykt.

L. 1047. C. k. sąd obwodowy jako handlowy i wekslowy w Tarnopolu zawiadamia niniejszem niewiadomą „miejsca pobtu Louize Souvent, że pod dniem 24. stycznia 1871 do l. 1047 Jakób Harband podał przeciw niej prośbę o wydanie nakazu płatniczego na sumę wekslową 100 zł. w. a., że jednak nakaz płatniczy wydanym nie został, lecz wyznaczono termin do ustnej rozprawy na dzień 28go lutego 1871 o godzinie 10tej przed południem, na którym strony w tutejszym sądzie stanąć mają, i że jej oraz tutejszy adwokat pan Dr. Blumenfeld z zastępstwem pana Dra. Sternklara kuratorem ustanowionym został.

Tarnopol, dnia 25. stycznia 1871.

(348 3—3)

Edykt.

L. 1429. C. k. sąd obwodowy Tarnowski zawiadamia p. Mieczysława Kepińskiego niewiadomego z miejsca pobytu, że Lejba Sperber zapozwał go o zapłacone sumy wekslowej 600 zł. w. a. z p. u., w skutek czego wydanym został w dniu 26. stycznia 1871 r. do l. 1429 nakaz zapłaty i że kuratorowi dla zapozwanego mianowanym jest adwokat krajowy pan Dr. Grabczyński.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów dnia 26 stycznia 1871.

(350 3—3)

Edykt.

L. 36859. C. k. sąd krajowy wzywa posiadaczy obligacyi pożyczki wojennej mianowicie Nr. 15091 na 6 zł. 48 kr., Nr. 15057 na 6 zł. 48 kr. i Nr. 15789 na 6 zł. 48 kr., aby takowe sądowi w przeciągu 1 roku, 6 tygodni i 3 dni przedłożyli, inaczej po bezskuteczным upływie tego terminu amortyzowane zostaną.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 5. listopada 1870.

(380)

Edykt.

L. 64513. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że pod dniem 16. grudnia 1870 załączoną została do rejestru handlowego przy firmie „Towarzystwo galicyjskie wyrobu cegieł maszynowych i przedsiębiorstwa budowli“ zgłoszona prokura obu dyrektorów tego Towarzystwa, t. j. Filipowi Pokutyńskiemu i Janowi Topolnickiemu udzieloną z upoważnieniem dla każdego z nich do podpisywania wspólnie z jednym z członków rady zawiadowczej firmy Towarzystwa.

Lwów, dnia 28. grudnia 1870.

(368 1-3) **E d y k t.**
Nr. 1312/cyw. C. k. Sąd obwodowy jako handlowy i wekslowy w Tarnopolu uwiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu Władysława Skupińskiego, że pod dniem 1. lutego 1871 do liczby 1312 Jaków Haarband z Tarnopola przeciw niemu uzyskał nakaz płatniczy na sumę wekslową 550 złr. zpn. i że mu równocześnie tutejszy adwokat pan dr. Weisstein z zastępstwem advokata tutejszego pana dra. Sternklara na jego koszta i niebezpieczeństwo kuratorem mianowanym został.

Tarnopol, dnia 1. lutego 1871
(369 1-3) **E d y k t.**
Nr. 521/cyw. C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu wyznacza w skutek wezwania c. k. Sądu miejsko-delegowanego powiatowego w Tarnopolu w sprawie egzekucyjnej Karoliny Eisenführer przeciw masie spadkowej s. p. Teresy Kasze pto. 157 złr. 50 ct. a. w. zpn. do przedsięwzięcia przymusowej publicznej sprzedaży gruntów do masy spadkowej Teresy Kasze, a względnie do małżonków Jakóba i Honoraty Juskiewiczów należących, jako to:

1. Pół dnia gruntu ornego i $\frac{3}{4}$ części z pół dnia gruntu ornego jak Dom I. str. 83 n. 5 i 7 wł. przed tem Teresy Kasze, obecnie zaś jak u 8 wł. małżonków Jakóba i Honoraty Juskiewiczów własnych jak Dom I. str. 75 n. 1. i str. 199 n. 6 cięż. hipotece wspomnianej wierzytelności uległych.
2. Jednego dnia pola ornego jak Dom V. str. 309 n. 2 wł. przed tem Teresy Kasze obecnie zaś jak u 3 wł. małżonków Jakóba i Honoraty Juskiewiczów własnego jak Dom V. str. 307 n. 1. i 6. cięż. hipotece tej samej wierzytelności uległych.
3. Sianożęć na $\frac{3}{4}$ części i $\frac{3}{4}$ części z $\frac{3}{4}$ części koszar jak Dom II. str. 392 n. 2 i 4 wł. Teresy Kasze własnej jak Dom II. str. 392 n. 1 i str. 393 n. 7. cięż. hipotece teje wierzytelności uległych.
4. $\frac{3}{4}$ części dnia pola ornego jak Dom III. str. 388 n. 4 wł. przed tem Teresy Kasze, zaś jak u 5 wł. obecnie małżonków Jakóba i Honoraty Juskiewiczów własnych jak Dom III. str. 388 n. 1. i 6. cięż. hipotece tej wierzytelności uległych.
5. Sianożęci na $\frac{1}{2}$ koszar i $\frac{3}{4}$ części z $\frac{1}{2}$ koszar sianożęci jak Dom IV. str. 457 n. 2 i 4 wł. Teresy Kasze własnej jak Dom IV. str. 451 n. 2 i 8. cięż. hipotece tej wierzytelności uległych, tudzież
6. jednego dnia pola ornego jak Dom III. str. 226 u 3 wł. przedtem Teresy Kasze zaś jak str. 227 n. 4 wł. obecnie małżonków Józefa i Honoraty Juskiewiczów własnego jak Dom III. str. 226 n. 1. i str. 227 n. 6 cięż. hipotece tej wierzytelności uległych a to pod warunkami przez prowadzącą egzekucję podanemi terminu na 9. marca i 6. kwietnia 1871 o 10. godzinie przed południem, która to sprzedaż w tymże Sądzie pod następującemi warunkami się odbędzie:

1. Za cenę wywołania tych sześciu realności czyli kawałków gruntu ornego i sianożęci sprzedać się mających, ustanawia się ogólną kwotę 209 złr. 58 ct. a. w. aktem szacunkowym wypracowaną, niżej której takowe przy dwóch pierwszych terminach sprzedane nie będą.
 2. Każdy chęć kupienia mający winien złożyć do rąk komisji licytacyjnej kwotę 25 złr. w. a. jako zakład w gotówce. Zakład najwięcej ofiarującego będzie zatrzymany, innym zaś licytujacym zakłady ich zwrócone zostaną po odbytej licytacji.
- Tarnopol, dnia 23. stycznia 1871.

(370 1-3) **E d i k t.**
Nr. 18154. Vom Tarnower f. f. Kreisgerichte wird bekannt gegeben, daß zur Herbeibringung der Forderung des Akiva Berson pr. 1500 fl. öst. W. f. R. G. die executive Feilbietung der dem Schuldner Hersch Leisten gehörigen in Tarnow B. St. Zwale unter Nr. 15 gelegenen Realität unter nachstehenden Bedingungen ausgeschrieben wurde:

1. Diese Feilbietung wird im Wege öffentlicher Versteigerung in einem einzigen Termine, welcher auf den 3. April 1871 um 10 Uhr festgesetzt wird, vorgenommen werden.
2. Als Ausruferpreis wird der Schätzungswert der Realität, d. i. der Betrag von 1957 fl. 36 kr. öst. W. festgesetzt, es wird jedoch dieselbe auch unter diesem Werte um jeden beliebigen Preis an den Meistbietenden veräußert werden.
3. Jeder Kauflustige ist gehalten vor Beginn der Licitation den Betrag von 196 fl. öst. W. als Badium im Baaren oder in öffentlichen Staatspapieren nach dem letzten Course derselben zu Händen der Licitations-Kommission zu erlegen.
4. Sollte aber der Ersteher irgend welcher Licitations-Bedingung nicht nachkommen, so wird auf Ansuchen des Executen oder eines Latulargläubigers die Relicitation der Realität in einem einzigen Termine ausgeschrieben, hierbei dieselbe um jeden angebotenen Preis veräußert werden und der vertragsbrüchige Ersteher wird mit seinem ganzen Vermögen für jeden verursachten Schaden ersatzpflichtig sein.

Die weiteren Licitationsbedingungen der Grundbuchs-Auszug und der Schätzungsakt können in der h. g. Registratur eingesehen werden.
Hiervon werden der Executionsführer, der Execut, sämtliche bekannte Hypothekgläubiger, ferner die unbekanntes Hypothekgläubiger und diejenigen, welche nach dem 3. Februar 1870 zur Hypothek gelangten, zu Händen des bestellten Kurators Adv. Hrn. Dr. Kwiatkowski verständig.
Aus dem Rathe des f. f. Kreisgerichtes.
Tarnow, den 31. December 1870.

(372 1-3) **K o n k u r s.**
L. 20093. Celem obsadzenia posady pocztmistrza w Nopolokoutz na Bukowinie za kontraktem i złożeniem kaucyi 200 zł.
Dochody są:
Dotacya 180 zł., pauszale kancelaryjne 36 zł. i pauszale za utrzymanie poczty posłańczej 100 zł.

Podania wniesione być mają do 25. lutego 1871 do c. k. krajowej dyrekcji poczty we Lwowia.

C. k. krajowa dyrekcja poczty.
We Lwowie, dnia 9. lutego 1871.

C o n c u r s.
Nr. 20093. Postmeistersstelle in Nopolokoutz.
Bestallung 180 fl. — Kanzlei-Pauschale jährlich 36 fl. und Botenpauschale jährl. 100 fl. Caution 200 fl.
Gesuche bis 25. Februar 1871 bei der f. f. galizischen Postdirection in Lemberg einzubringen.
R. f. galiz. Postdirection.
Lemberg, am 9. Februar 1871.

(373 1-3) **K o n k u r s.**
L. 19905. Celem obsadzenia posady pocztmistrza w Grębowie za kontraktem i złożeniem kaucyi 200 zł. wal. austr.
Dochody pocztmistrza są następujące:
Dotacya 180 zł., pauszale kancelaryjne 36 zł. rocznie i w razie utrzymania jazdy dziennej z Grębowa do Rozwadowa i napowrót lub z Grębowa do Dzikowa i napowrót pauszale w drodze ugody oznaczyć się mające.
Podania w których żądane minimum za utrzymanie jednej lub obydwóch z wywymienionych jażd wyrządzone być ma, wniesione być mają do Dyrekcji pocztowej do 25. lutego 1871.
C. k. kraj. Dyrekcja poczty.
Lwów dnia 9. lutego 1871.

C o n c u r s.
Nr. 19905. Postmeistersstelle bei dem neu zu errichtenden Postamt in Grębów gegen Dienstvertrag und 200 fl. Caution.
Bezüge des Postmeisters 180 fl. an Bestallung, 36 fl. jährlich Pauschale und infolge ne ihnen die Beförderung der täglichen Botenfahrten von Grębów nach Rozwadów und retour oder von Grębów nach Dzików und retour überlassen werden sollte, ein mit ihm zu vereinbarendes Sachreibotenpauschale für jene dieser Beförderungsstrecken.
Gesuche sind unter ziffermäßigen Angabe der geringsten Botenpauschalsforderung für jede der erwähnten Beförderungsstrecken bis 25. Februar 1871 bei der f. f. Postdirection in Lemberg einzubringen.
R. f. galiz. Post-Direction.
Lemberg am 9. Februar 1871.

(374 1-3) **E d y k t.**
L. 2264. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Edwarda Łączynskiego, że przeciw niemu Magdalena Kolasińska o zapłacenie sumy wekslowej 300 zł. w. a. z przyn. pod dniem 5. lutego 1871 do l. 2264 wniosła pozew, w załatwieniu tegoż pozwu wydany został pod dniem 6. lutego 1871 do l. 2264 nakaz zapłaty.
Gdy miejsce pobytu i życie pozwanego nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego Edwarda Łączynskiego na jego koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego pana advokata Dra. Mochackiego z zastępstwem p. advokata Dra. Machalskiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.
Zaleca się niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możliwych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wyniku z zaniebana skutki sam sobie przypisać by musiał.
Kraków dnia 6. lutego 1871.

(375 1-3) **E d y k t.**
L. 2263. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem pana Władysława Zaklikę, że przeciw niemu Magdalena Kolasińska o zapłacenie sumy wekslowej 150 zł. w. a. z przyn. pod dniem 5. lutego 1871 do l. 2263 wniosła pozew, w załatwieniu tegoż pozwu wydany został pod dniem 6. lutego 1871 do l. 2263 nakaz zapłaty.
Gdy miejsce pobytu i życia pozwanego nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego Władysława Zakliki na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego p. advokata dra. Mochackiego z substytucją p. advokata dra. Machalskiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego prz. prowadzonym będzie.
Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał, i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możliwych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wyniku z zaniebana skutki sam sobie przypisać by musiał.
Kraków, dnia 6. lutego 1871.

(376 1-3) **Uzupełnienie edyktu.**
L. 11888. C. k. sąd obwodowy podaje odnośnie do edyktu z dnia 11. stycznia 1871 l. 11888 ogłoszającego przymusową licytację realności w Przemyslu pod Nr. domu 36 położonej, spadkobiercom po s. p. Jerzym Odrobienie własnej, do wiadomości, iż ta realność na wyznaczonych dwóch pierwszych terminach licytacyjnych li za cenę szacunkową lub wyżej sprzedaną zostanie.
Przemysł, dnia 8. lutego 1871.

(377 1-3) **E d y k t.**
L. 1067. C. k. sąd obwodowy jako handlowy i wekslowy w Stanisławowie uwiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomą Frimę Goldę Morgenstern, iż na

prośbę H. Kindlera przeciw niej nakaz płatniczy sumy wekslowej 135 zł. 3 kr. w. a. z p. n. wydanym i takowy do rąk p. advokata Eminowicza jako dla niej ustanowionego kuratora doręczonym został.

Z c. k. Sądu obwodowego.
Stanisławów, dnia 25. stycznia 1871.

(378 1-3) **E d y k t.**
Nr. 25622. C. k. Sąd delegowany miejski w Krakowie podaje do powszechnej wiadomości, że na podstawie prawomocnego wyroku z dnia 22. października 1868. l. 16347 zatwierdzonego decyzją c. k. Sądu krajowego wyższego w Krakowie z dnia 27. kwietnia 1869. l. 21851, celem zaspokojenia należności Katarzyny Sadowskiej w kwocie 100 złr. a. w. wraz z 6% od dnia 25. stycznia 1868, kosztami już przyznaniem 9 złr. 44 ct., 1 złr. 35 ct., 6 złr. 77 ct., 2 złr. 80 ct. i kosztami obecnie w umiarkowanej kwocie 13 złr. 1 ct. w. a. się przyznającami, dozwala na żądanie egzekwencji Katarzyny Sadowskiej egzekucyjnej sprzedaży realności włościńskiej pod l. 102 w Mogile położonej, jako też gruntów i budynków do teje realności należących ogółem 21 morgów 827 sążni wynoszących, egzekuta Mateusza Piasecznego własnej, pod następującemi warunkami:

1. Celem egzekucyjnej sprzedaży powołanej realności pod l. 102 w Mogile położonej wraz z przynależącemi do niej gruntami i budynkami wyznacza się dwa terminy licytacyjne na dzień 21. i dzień 28. marca 1871 o godzinie 10 rano w c. k. Sądzie delegowanym miejskim w Krakowie, na których realność ta tylko za cenę szacunkową lub wyższą sprzedaną być może.
 - Gdyby zaś ta realność na tychże dwóch terminach sprzedaną nie została, wyznacza się już niniejszym (edyktem) trzeci termin na dzień 18. kwietnia 1871. o godzinie 10. rano, na którym także i poniżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.
 2. Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkową realności pod l. 102 w Mogile położonej w drodze przymusowego oszacowania takowej w kwocie 2235 złr. a. w. obliczona.
 - Każdy chęć kupna mający złoży wadium 224 złr. w gotówce, lub też w c. k. obligacjach albo listach zastawnych Towarzystwa kredytowego galicyjskiego z kuponami.
 - Resztę warunków licytacyjnych i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze c. k. Sądu delegowanego miejskiego w Krakowie.
- Kraków, dnia 22. stycznia 1871.

(379 1-3) **E d y k t.**
L. 4776. C. k. sąd powiatowy w Kołomyjach podaje do powszechnej wiadomości, iż w wykonaniu odeszwy z d. 15. maja 1870 l. 5815 odbędzie się w budynku sądowym publiczna przymusowa sprzedaż realności hipotecznej w miejscu pod Nr. 216 $\frac{1}{4}$ położonej, Magdalena Rath i Jakóbowi Rath własnej, w celu ściągnięcia należności p. Gustawa Müllera w ilości 237 zł. z przyn. na dniu 2go marca 1871 o 10tej godzinie rano, na którą się chęć kupienia mających zaprasza.

Z c. k. sądu powiatowego.
Kołomyja, dnia 15. września 1870.

(381 1-3) **E d i k t.**
Nr. 5443. Vom f. f. Landesgerichte werden dem Beschlusse vom 5ten Februar 1870 Z. 3857 gemäß, die Inhaber der angeblich gestohlenen Empfangsbefähigung des f. f. Staatsschulden-Dilgungsfonds-Hauptcasse ddo. Wien Item Juni 1856 Nr. 1880 über die vom Hrn. Adalbert Krzemitski erledigte Dienstcaution von 300 fl. C. M. aufzufordert, diese Empfangsbefähigung dem Gerichte binnen Einem Jahre vorzulegen, widrigenfalls solche für nichtig erklärt wird.
Vom f. f. Landesgerichte.
Lemberg, am 4. Februar 1871.

(382 1-3) **A n n u n c i e r u n g.**
Nr. 5237. Aus der von Sigmund Edlen v. Wertheimstein zum bleibenden Ansehen an seine Gattin Nanette Edle v. Wertheimstein gegründeten Ausstattungsstiftung für arme israelitische Mädchen, ist am 27. April 1871 eine Ausstattung von 120 fl. öst. W. zu verleihen.
Zu dieser Ausstattung sind zunächst Mädchen aus der Verwandtschaft der Frau Nanette Edlen v. Wertheimstein, bei deren Abgang Mädchen aus des Stifters-Verwandtschaft, endlich in Ermanglung auch dieser Mädchen aus der israelitischen Gemeinde in Wien berufen.
Die Gesuche sind mit dem Geburtscheine, dem Sitte- und Armutshausausweise, und wenn das Vorzugsrecht der Verwandtschaft geltend gemacht wird, auch mit dem, dieses Verwandtschaftsrecht nachweisenden mit den Geburts- und Trauungsheften belegten Stammbaume bis 15. März 1871 bei der f. f. n. öst. Statthaltereiz zu überreichen.
Von der f. f. n. öst. Statthaltereiz.
Wien, den 27. Jänner 1871.

(381 3-3) **E d y k t.**
Nr. 2617. C. k. Sąd powiatowy Niepołomski zawiadamia niniejszem Michała Szklarza z Niepołomic, niewiadomego miejsca pobytu, że przeciw niemu Franciszka Szklarzowa dnia 15. grudnia 1870, l. 2617, o współwłasność realności rustykalnej pod Nr. 64 w Niepołomicach wytoczyła; i że wskutek tego pozwu rozprawę ustną na dzień 20. marca 1871 o godzinie 9tej zrana wyznaczono.
Dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego, ustanawia się adv. krajowego p. Dra. Wilkosza kuratorem. Wzywa się przeto pozwanego, ażeby na terminie powyżej oznaczonym albo osobiście stanął, lub potrzebne do obrony dokumenta ustanowionemu kuratorowi udzielił, lub innego obrońcę sobie wybrał i o tem sądowi doniósł w ogóle, ażeby wszystkich do obrony potrzebnych środków użył, albowiem w przeciwnym razie winnie z zaniebana skutki sam sobie przypisać by musiał.
Niepołomice dnia 28. grudnia 1870.

(340 3-3) **E d y k t.**

L. 52222. C. k. sąd krajowy we Lwowie postanawia p. Katarzynę Hordyńską z życia i miejsca pobytu niewiadomej celem doręczenia jej równocześnie uchwały do l. 52222 ex 1870 wzywającej ją w skutek prośby spadkobierców ś. p. Maryanny z Jakubowskich Bzowskiej, ażeby do dni 14. wykazała usprawiedliwienie prenotacji dla niej do l. 22945 ex 1840 na dobrach Cmolas skuteczniejszej, kuratora w osobie p. adwokata Dra. Krattera, któremu się p. adwokata Dra. Skwarczyńskiego jako zastępcę dodaje, i o tem p. Katarzynę Hordyńską z zawiadaniem uwiadomienia, ażeby kuratorowi swojemu potrzebną instrukcję udzieliła lub też innego pełnomocnika sądowi wskazała, gdyż inaczej zle skutki z zaniedbania wyniknąć mogące sama sobie przypisze.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 29. października 1870.

(308 3-3) **E d y k t.**

L. 25321. C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Jerzego Frohne, że przeciw niemu w skutek prośby Arcybractwa Miłosierdzia i Banku pobożnego w Krakowie z dnia 29go grudnia 1870 l. 25321 o intabulację sumy 5300 zł. pol. w moście srebrnej, grubej brzęczącej wraz z procentem po 5proc. od dnia 7go października 1849 w stanie biernym realności pod l. 40 lit. B Gm. XI. - 286 Dz. VIII. na Kazimierzu położonej, p. Jerzego Frohne własnej, rezolucya pod dniem dzisiejszym dozwala jąca intabulację zapadła.

Gdy p. Jerzy Frohne z życia i miejsca pobytu nie jest wiadomym, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania p. Jerzego Frohne na koszt i niebezpieczeństwo tegoż tutejszego adw. p. Dra. Koreckiego kuratorem nieobecnego ustanowił i temuż namienioną uchwałę imieniem p. Jerzego Frohne doręczyć polecił.

Upomina się zatem p. Jerzego Frohne, ażeby potrzebne dokumenta lub informacje ustanowionemu kuratorowi udzielił lub innego obrońcę sobie obrał i o tem sąd zawiadomił, inaczej bowiem wyniknąć mogące szkodliwe skutki z swej opieszłości sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków dnia 31. grudnia 1870.

(323 3-3) **E d y k t.**

L. 3147. Lwowski c. k. sąd krajowy jako handlowy zawiadamia niniejszym z miejsca pobytu niewiadomego Józefa Tischa, że w skutek prośby Filii c. k. uprzyw. austr. Banku dla handlu i przemysłu we Lwowie pod dniem 17. stycznia 1871 do l. 3147 wniesionej przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 1025 zł. z przyn. pod dniem 19. stycznia 1871 do liczby 3147 wydany i do rąk równocześnie dla niego ustanowionego kuratora p. adwokata Dra. Henryka Gottlieba z substytucją p. adwokata Dra. Adolfa Rechena doręczony został.

Lwów dnia 19. stycznia 1871.

(327 3-3) **E d y k t.**

L. 5902. C. k. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Annę Olechnowską, że Jan Olechnowski, ojciec jej bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli dnia 4. grudnia 1867 w Samborze w gromadzie Średniej zmarł i że ona w ciągu jednego roku tem pewniej zgłosić i do spadku oświadczyć się ma, o ile że w razie przeciwnym pertraktacja spadku z oświadczeniemi spadkobiercami i z kuratorem, który dla niej w osobie Bartłomieja Łuczkiwicza ustanowiony został, przeprowadzoną zostanie.

Sambor, dnia 31. grudnia 1870.

(329 3-3) **E d y k t.**

Nr. 14205. C. k. sąd obwodowy Stanisławowski wskutek prośby de praes. 28. lutego 1870 l. 2789, wniesionej przez p. Teodora Agopsowicza o umorzenie ustępstwa z daty Fitków 8. listopada 1857, przez małżonków Zofii z Zawadzkiej Nemethy i Cezara Nemethy na rzecz prosiącego zeznanego następującej treści: „Cessya. Mocą której ja niżej podpisana Zofia ze Światopełk Zawadzkiej 1go małżeństwa Podlewska, 2go Orłowska, 3go Nemethy; współsukcesorka ś. p. Jana Światopełk Zawadzkiego, mając wspólnie z rodzeństwem mojem do żądania od wys. Skarbu połowę reszty wynagrodzenia za zabrane ś. p. Maryannie hr. Ponińskiej dobra solne Pistryń i Wybranówka, przed c. k. Sądem delegowanym solnym, pozwem przez ś. p. Maryannę Ponińską 12go stycznia 1797, do l. 348, wytoczonym zapozwanego, a obecnie już wyrokiem tegoż c. k. Sądu delegowanego solnego 1szej instancji z 10, 13, i 14 sierpnia 1849, do l. 2154, i wyrokiem 2giej instancji z 6. i 8. czerwca 1853, do l. 154, przysądzonego — ustępuje wszelkie prawa do przypadającej na mnie części połowy z reszty tego wynagrodzenia na zupełną i nieograniczoną własność W. Teodora Agopsowicza, i zezwalam ażeby tą cessją jako prawonabywca mój się wykazał, a to tak przed c. k. Sądem delegowanym solnym jakoteż przed c. k. władzami administracyjnymi, i tak w układy o dobrowolną wypłatę tego wynagrodzenia wchodził, jakoteż pomusowego zaspokojenia ustąpionej sobie niniejszym należytosci w drodze wykonania wyżej powołanych wyroków domagał się.

Nakoniec zeznaje, że zupełne wynagrodzenie za niniejsze ustępstwo, w dobrowolnie umówionej sumie trzecztyścicy pięćset złr. m. k. z rąk W. Teodora Agopsowicza otrzymałam, z którego to wynagrodzenia sobie wypłaconego tegoż W. Prawonabywcy mego kwituje, zrzekając się prawa występowania przeciw temu ustępstwu pod jakimkolwiek tytułem, a mianowicie z pozoru, jakoby pokrzywdzenia nad połowę wartości. W do-

wód czego cessję tę nietylko ja lecz oraz i małżonek mój Cezar Nemethy, który treść onejże w zupełności zatwierdza wobec świadków własnoręcznie podpisujemy — wzywa dzierżyciela tegoż ustępstwa, ażeby posiadanie takowego w przeciągu roku w tutejszym c. k. Sądzie obwodowym wykazał, w przeciwnym bowiem razie prawne skutki tegoż dokumentu wobec wystawicieli, za zgasie uznane zostaną.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Stanisławów 17. grudnia 1870.

(330 3-3) **E d y k t.**

Nr. 9304. C. k. Sąd powiatowy w Drohobyczu z miejsca pobytu nieznanym Annie Maryi i Julii Szelmelowskim, Ewie Moczarskiej, Franciszce Wilczkównie, massie Michała Szelmelowskiego, Mendlowi Bernstein, Wojciechowi Bryszkiewicz i Joslowi Gottesmann lub na wypadek ich śmierci nieznanym, ich z imienia i miejsca pobytu spadkobiercom wiadomo czyni, że równocześnie uchwałą na extabulację z stanu ciężarów realności pod l. k. 18, miasto Drohobycz ciężących pozycy, a to wedle Dom. Civ. T. I. p. 84, nr. 3. on na rzecz Anny Maryanny i Julianny Szelmelowskich dla każdej z tychże zaintabulowaną sumę po 1125 fr. wedle Dom. Civ. T. I. p. 84, nr. 4 on na rzecz Ewy Moczarskiej zaintabulowaną sumę 500 złr. wedle Dom. Civ. T. I. p. 84, nr. 5. on na rzecz Franciszki Wilczkówny zaintabulowaną sumę 100 złr.

Wedle Dom. Civ. T. I. p. 84, nr. 6, on na rzecz masy Michała Szelmelowskiego zaintabulowaną sumę 1101 złr.

Wedle Dom. Civ. T. I. pag 86, nr. 8. on na rzecz Mendla Bernsteina zaintabulowane prawo najmu tej realności na czas od 1. maja 1813, aż do ostatniego kwietnia 1815 roku.

Wedle Dom. Civ. T. I. pag. 86. nr. 9 on na rzecz Adalberta Bryszkiewicza zaintabulowaną sumę 1082 złr. 15 kr. w m. k.

Wedle Dom. Civ. T. I. p. 86. nr. 10, on na rzecz Adalberta Bryszkiewicza zaintabulowaną sumę 361 złr. 30 kr. m. k.

Wedle Dom. Civ. T. I. pag. 606, nr. 13, on. zanotowano, odmowną pozycję prośby Jośła Gottesmanna o zaintabulowanie trzyletniego kontraktu najmu realności pod l. k. 18 w Drohobyczu, dozwolono i dla nich kuratora w osobie pana adwokata krajowego Dra. Wolskiego ustanowiono, któremu dotyczące uchwały wręczone zostały.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Drohobycz dnia 12. stycznia 1871.

(334 3-3) **E d y k t.**

Nr. 51428. Ces. król Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie, wzywa posiadacza wekslu we Lwowie dnia 31. grudnia 1869 r. na 100 złr. w. a. wystawionego, w siedmiu miesiącach a dato płatnego, przez pana Dra. Leona Bilińskiego, we Lwowie zamieszkałego akceptowanego, według podania p. Henryka Milewskiego z końcem lipca 1870 r. zginionego, ażeby w 45 dniach, rachując od trzeciego ogłoszenia tegoż edyktu, weksel sądowi przedłożył, inaczej takowy jako amortyzowany uznany będzie.

Z c. k. Sądu krajowego jako handlowego.

Lwów dnia 7. grudnia 1870.

(337 3-3) **E d y k t.**

Nr. 260. C. k. Sąd obwodowy w Samborze oznajmia niniejszym z życia i miejsca pobytu niewiadomym, księgiom Światopełk Czetwertyńskim a w szczególności księciu Michałowi Światopełk Czetwertyńskiemu, iż przeciw nim wniósł Maryan Waclaw d. i. Mazaraki pozew o extabulację prawa dzierżawy ze stanu biernego części I. dóbr Roztoczki, w załatwieniu którego, wyznaczono dzień sądowy na 21. kwietnia 1871 o godzinie 10tej rano.

Dla pozwanym ustanowił Sąd kuratora w osobie tutejszego adwokata Dra. Kohna, i wzywa tychże, aby kuratorowi udzieliłi potrzebną informację lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, gdyż inaczej skutki zaniedbania samym sobie przypisaćby musieli.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Sambor dnia 17. stycznia 1871.

(338 3-3) **Obwieszczenie.**

Nr. 2743. C. k. Sąd powiatowy na prośbę Macieja Kumiegi zezwala celem wydobycia wywalczonej sumy 69 złr. w. a. tudzież kosztów sądowych w ilości 4 złr. 62 kr. w. a. niemniej egzekucyi w ilościach 2 złr. 1 kr. w. a. 12 złr. 68 kr. w. a. i 17 złr. 21 kr. w. a. na przymusową publiczną sprzedaż realności rustykalnej dłużnika Piotra Sacawy, pod l. k. 309 w Kamieniu, składającej się z gruntu ornego, łąk i pastwisk stajni i stodoły ciała tabularnego niestanowiącej, i wyznaczone do tego terminu na 1. marca, 19. kwietnia i 10. maja 1871, każdym razem o godzinie 10. tu w Sądzie pod następującymi warunkami:

1. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 474 złr. w. a.

2. Realność ta przy pierwszych dwóch terminach tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej, przy trzecim zaś i poniżej tej ceny, za gotowe pieniądze przedana będzie.

3. Każdy chęć kupienia mający, ma przed rozpoczęciem licytacji złożyć do rąk komisji 10% zakład w kwocie 47 złr. w. a., który kupicielowi w cenę kupna wrachowany, innym zaś licytantom zaraz po licytacji zwrócony będzie; od złożenia tego zakładu jest jednak egzekucję prowadzący uwolniony.

4. Akt oszacowania może w kancelaryi tutejszego Sądu być przejrany, lub w odpisach powzięty.

5. Po zapadłej prawomocności uchwały, akt licytacji do wiadomości Sądu przyjmującej, na żądanie kupiciela wyda się mu dekret własności realności kupionej, i wprowadzi go we fizyczne posiadanie takowej.

Chęć kupienia mający, zechcą się przeto na powyższych terminach tu w Sądzie zgłosić.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Nisko 30 grudnia 1870.

(354 3-3) **E d y k t.**

L. 25039. C. k. sąd krajowy krakowski zawiadamia niniejszym edyktem niewiadomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców ś. p. Jerzego Macewicza, jako to: Annę, Julianę, Barbarę, Teklę i Maryannę Macewiczów, że przeciw nim t. s. rezolucya z dnia 8go listopada 1870 l. 20281 zezwalająca na ekstabulację odpowiedzialności Piotra Dydyńskiego w stanie biernym dóbr Słupie z przyległościami zaintabulowanej, wydaną została.

Gdy miejsce pobytu mających być zawiadomionymi nie jest wiadomym, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania niewiadomych z życia i miejsca pobytu jak również na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego p. adwokata Dra. Kaufmana kuratorem nieobecnymi ustanowił.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem niewiadomym, aby w wyżej oznaczonym czasie albo same stanęły lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzieliły lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrały i o tem c. k. sądowi krajowemu doniosły, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyły, w razie bowiem przeciwnym wynikiem z zaniedbania skutki same sobie przypisaćby musiały.

Kraków, dnia 30. grudnia 1870.

(345 3-3) **E d y k t.**

L. 24230. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem Emanuela Fendlera niewiadomego z miejsca pobytu, że ekspozytura c. k. prokuratora w Krakowie za uwiadomieniem tegoż wniosła podanie de praes. 3go września 17288, w załatwieniu którego rezolucją z dnia 26go września 1870 l. 17238 wysoki skarb za właściciela kaucyi 2000 złp. Tadeusza Gawrońskiego własnej w stanie biernym realności 105 dz. I. - 119 gm. I. intabulowanej, zaintabulowanym został zaś prośbie o przyznanie sumy Tadeusza Gawrońskiego a teraz spadkobierców Samuela Fendlera własnej na realności nadmienionej 105 dz. I. - 119 gm. I. zaintabulowanej odmówiono.

Gdy miejsce pobytu Emanuela Fendlera jest niewiadomym, przeto c. k. sąd kraj. w celu zastępowania uwiadomionego jak również na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego p. adwokata Dra. Koreckiego kuratorem nieobecnego ustanowił.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem uwiadomionemu, aby w wyżej oznaczonym czasie albo sam stanął lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikiem z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 30. grudnia 1870.

(360) **Obwieszczenie.**

Nr. 1609. W Imieniu Jego Cesarskiej Mości c. k. Sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie, na wniosek c. k. Prokuratorji Państwa w myśl §. 8. post. praes. z dnia 17. grudnia 1862 Nr. 7. Dz. ust. P. orzeka, że umieszczony w Nr. 28. czasopisma „Dziennik lwowski” z dnia 4. lutego 1871. wstępny artykuł: „Niemy przemówił“ zawiera w treści ustępu poczynającego się od słów: „Co zaś najbardziej w tej mowie“ aż do końca tego artykułu — istotę czynu zbrodni z §. 65. lit. a) ust. k., że zarządzone konfiskata tego numeru Dziennika lwowskiego jest usprawiedliwioną, i że z tego powodu rozpowszechnienie Nr. 28. tego czasopisma w krajach Radzie Państwa reprezentowanych się zakazuje. a zabrane egzemplarze zniszczone być mają.

Co się niniejszym podaje do publicznej wiadomości

Z c. k. Sądu krajowego w sprawach karnych.

Lwów, dnia 8. lutego 1871.

Andunadung.

Nr. 1609. Im Namen Sr. Majestät des Kaisers: Das k. k. Landesgericht in Strassaden hat über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft auf Grund des §. 8 des Preßverfahrens vom 17. Dezember 1862 Nr. 7 des R. G. B. erkannt:

Der im Zeitungsblatte Nr. 28 der Zeitschrift „Dziennik lwowski“ vom 4. Februar 1871 abgedruckte Artikel unter der Aufschrift „Niemy przemówił“ enthalte in dem Absätze von den Worten: „Co zaś najbardziej w tej mowie“ bis zu Ende dieses Artikels den Thatbestand des in §. 65 unter lit. a) des St. G. vorgelegenen Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe; es wird daher die erfolgte Beschlagnahme dieses Zeitungs-Blattes für gerechtfertigt erklärt, und die Weiterbreitung desselben für den ganzen Umfang dem im Reichsrathe zu Wien vertretenen Länder verboten.

Was hiemit zur öffentlichen Kenntniß gebracht wird.

Vom k. k. Landesgerichte in Strassaden.

Lemberg am 8. Februar 1871.

*** * Bitte zu beachten * ***

Das seit vielen Jahren bewährtest Beste, für Husten, Heiserkeit, Ausstrocknen beim Sprechen ist Gummi mit Zucker.

Davon erzeugte Gummi-Bonbons per Schachtel zu 20 Kreuzer sind zu bekommen bei

O. T. Winkler in Lemberg.

Eduard Fuchs in Krakau.

(302 2-14)